

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru care publicare.

Sibiu, 10 Februarie, 1884.

În lumea diplomatică europeană domnesce de un timp încoace o liniște, o pace, care se pare a fi mai mult precursorul unui vifor. S'au făcut ce e drept asigurări din partea factorilor competenți, că pacea e asigurată și drept garanții despre o situațiune pacinică durabilă, oficioșii indică cu încredere și satisfacțiune la alianța europeană centrală, ce a încheiat Germania cu Austro-Ungaria și mai pe urmă și cu Italia. Această columnă a păcii europene însă începe deja a se clătina. Diplomatia rusească și germână a desvoltat după culise o activitate intensivă, a cărei rezultate încep deja a se vedea în apropierea pe față a Rusiei la Germania. Între Berlin și Petersburg s'a observat în zilele ultime o comunicațiune diplomatică atât de viuă și intimă încât bărbații politici prevăd deja că selucără într'ascuns la alterarea sau cel puțin la o modificare esențială a alianței centrale. Se ivesce deja în conture pîpăite restaurarea raportului intim de odinioară dintre Germania și Rusia. Lucrul nu e numai simplă conjectură, ci s'a remarcat deja prin unele întemplări constatate, cari arată învederat, că diplomații rusesci, cari de un timp încoace bat meru la ușile vechilor prietini din Berlin și la ușa puternicului cancelar în Friedrichsruhe, au aflat ascultare. Primul pas spre apropiere s'a făcut prin strămutarea ambasadorului rusesc dela Paris, Orlov, la ambasada din Berlin. Acest diplomat este bine vădută în cercurile diplomatice din Berlin și o persoană grată în ochii dlui Bismarck. Cum se vede, asigurările rusesci sînt serioase, Rusia cearcă cu stăruință să redobîndească pe vechiul aliat, de care s'a înstrăinat în timpul din urmă pentru a'și cauta alte propte. Vechiul aliat din parte și încă se arată prevenitor și accesibil pentru dorințele rusesci. Rusia, care cochetase în mod demonstrativ cu Franca, pentru a paralisa cu ajutorul acesteia alianța europeană centrală s'a convins că republica franceză nu-i poate oferi ajutorul așteptat. Franca este slăbită prin desastrul cumplit dela 1870, și mai e și sfâșiată de certele monarchistice. Pretendenții cei puternici din Franca, crizele interne și politica colonială absorb toate puterile statului și Rusia ar vrea să aibă un aliat care să ofere toate garanțiile unui ajutor reciproc efectiv. Germania de altă parte, cu toate că a dat Austro-Ungariei multe semne de prietenie, se pare că în cele din urmă nu vede în monarchia noastră un factor de alianță destul de puternic și sigur pentru toate eventualitățile. Luptele interne care mistue statul nostru dualistic, dacă nu se vor curma prin-

tr'un compromis satisfăcător, vor slăbi forța monarchiei și prin aceasta slăbire monarchia nu oferă aliatului german destule garanții. Prelângă aceasta în Austria sînt nise factori la cărma statului, a căror aspirațiuni rău ascunse nu convin nici Rusiei nici Germaniei. În Austria sînt mai cu samă Polonii, cari deșteaptă temeri, sciindu-se din experiență că acesti conspiratori de profesiune, pot să provoace la un moment oportun crize serioase. Apoi nemulțămirea Germanilor din Austria încă nu poate trece în imperiul german de un lucru indiferent. Mai adauge la acestea atitudinea cea șovăitoare și nesigură a Maghiarilor, politica lor violentă față cu naționalitățile nemaghiare și îndată vom avea o sumă întreagă de elemente, cari se presentă politicilor din străinătate ca nise factori puțin ponderători în combinațiunile politice reale. Drept are Timoleon, când ăce că statul numai ca factor cu putere impunătoare poate fi primit în combinațiuni de alianțe serioase și durabile. După cum se vede nu suntem încă un asemenea factor sau cel puțin străvoătatea nu vrea să ne cunoască de un asemenea element.

În stadiul de ađi al lucrurilor restabilirea vechi alianțe dintre Rusia și Germania are deja o consistență pipăită și într'o bună dimineață oficioșii ne vor surprinde cu un fapt împlinit. Ce înseamnă această alianță? la această întrebare răspund evenimentele din cele două deceniiuri din urmă.

Revista politică.

Sibiu, 10 Februarie 1884.

În lumea mare domnesce liniște perfectă și ici coala numai câte o temere fundată conturbă pacinica liniște. La noi curg lucrurile cu iuțeală mare și liniște și mai mare. Câte o veste din Herțegovina mai variază amorteala, în care a cădută lumea politică după cearta dintre Timolen și Antitimoleon. Să ăce adecă că prin Herțegovina iarăși se arată bande de hoți, cari sînt premergători revoluției, și totodată se ăce, că ele sînt comandate de autorități muntenegrene. Ca lucru să pară și mai verosimil se ăce că conducătorul e un anume Lipovac Popoviciu, adjutantul principelui de Muntenegro Nichita.

Atâta în ce privește Herțegovina. Dela cuibul revoluțiunilor din statul nostru trecem la al doilea nu mai puțin renumit. Rumelia orientală ear preocupă opiniunea publică. Se ăce că principele Voghgorides va fi dat jos din domnie și înlocuit prin

Caragheorgeviciu. Lucrul s'a oblicit încă de mult. Călătoria principelui socru — Nichita — la Constantinopol și splendida primire din partea sultanului, toate acestea au pregătit calea pretendentului de tron al Serbiei la domnie în Rumelia orientală. Încât va cuprinde în sine această versiune și verosimilitate, nu scim. Credem însă că Serbia nu mult va câștiga prin această combinațiune.

Fiindcă am ajuns la Serbia, să ne oprim puțin. Ministeriul reacționariu Critici a cădută în mânia inmensiei majorității, ce i se asigura din incidentul nouelor alegeri. Noul cabinet a și luat în mână frînele. Ce va mai fi, vom vedea.

Cearta dintre poarta otomană și patriarhatul ortodox ia forme tot mai concrete. În orașul Monastir, Ochrida, Pelagrina și Debrî demonstrațiunile au luat caracter agresiv. Asemenea în insula Creta. Se simte magica putere a santei Rusii. Se ăce că Sultanul s'a muiat la inimă, și că va înceta cu asupririle.

În centrul Europei se pregătesce calea spre lucruri mari. Germania va da mîna cu Rusia, se înțelege — luîndune pre noi la mijloc. Noi vom ținea Italia în brațe. Va atârna dela cele două puteri cu ce putere ne vor stringe. Lumea ăce că din această legătură va rezulta pace universală. Vom vedea.

Parlamentul Angliei cu 49 de voturi a votat încredere guvernului Gladstone. Situațiunea din Sudan până acuma nu s'a limpedit, se poate că casa de jos a Angliei va fi ales între două rele pre cel mai mic.

„Gazeta Transilvaniei” comunică în Nr. seu 16 reflecșiunile noastre din Nr. 14 în cestiunea ajutoriului de stat, și le face un comentariu cum se poate aștepta numai dela urbanitatea „Gazetei.” Ea ăce, că am întrebuintat în reflecșiunile noastre „un limbaj pasionat și neurban.” Mulțămim „Gazetei” pentru că a comunicat textul întreg al acelor reflecșiuni și a dat cea mai bună ocaziune publicului seu de a putea face comparațiune între limbajul nostru și între al ei; apoi la judecata publicului „cu mintea sănătoasă și nepreocupată” ne supunem bucuros, recomandîndu-i numai, să și aducă aminte dimpreună cu colega redacțiune de limbajul „urban” al Gazetei, ce l'a folosit ea și mai nainte, mai ales de vre-o trei — patru luni, de câte ori se ocupă de „Telegraful român,” d. e. când ne vinea cu „gogoșii dela Sibiu” cu „preocupă care vinde gogoși pe podul minciunilor din Sibiu”, și altele, tot vorbe serioase,

FOIȚA. CLAUDIU

de
Victor Hugo, 1836.

(Urmare.)

— Aide! ăce Claudiu cu răceală, am dormit bine în noaptea aceasta fără să me îndoesc că ași dormi și mai bine încă în cea viitoare.

Se pare că cuvintele oamenilor forți trebuiesc să primească la apropierea morții o oare care măreție.

Preotul sosi. După aceia, calăul. Claudiu fu smerit cu preotul, dulce cu celalalt. El nu refuză nici sufletul seu, nici corpul seu.

Păstra o prezență de spirit desevertită. În timpul când i se tăia părul, un oare care vorbi, într'un unghier al închisorei, despre holera ce amenința orașul Troes în acel moment. Cât despre mine, ăce Claudiu cu un suris, eu n'am frică de holera.

De astfel, el ascultă pe preot cu o foarte mare luare aminte, învinovățindu-se mult, și părăndu-i rău că n'a fost învățat într'ale religiunei.

După cererea sa, i se dădu foarfecele cu care se lovisc. Lipsia o lamă ce se sfărâmase în pieptul seu. Rugă pe temnicer să dea aceste foarfece lui

Albin, din partea sa. El ăce de asemenea că ar dori să se adauge la acest testament al seu tainul de pâne ce ar fi trebuit să mănca în ziua aceea.

El rugă pe cei cari i legară mînilor să-i pună în mîna dreaptă piesa de cinci franci ce-i dedusă soră, singurul lucru ce i rămănea de acum înainte.

La opt oare fără un sfert, el ieși din închisoare împreună cu tot alaiul cel trist, ce se obicinuesce la osândiți. El era pe jos, palid, cu ochiul țintit pe crucea preotului dar mergînd cu un pas statornic.

Se alesese pentru execuțiune, ziua aceea pentru că era o ă de tîrg, în scopul de a fi cât s'ar putea mai multă lume în trecerea sa căci mi se pare că încă sînt în Franca tîrgulețe, pe jumătate selbatece, unde când societatea omoară un om, ele se laudă de asta.

El se urcă pe eșafod cu gravitate cu ochiul meru pironit pe crucea popei. Vru să sărute pe preot după aceea pe calău; mulțămind unuia, iertînd pe celalalt. Calăul îl respinse încetișor, ăce o relațiune. În minutul când ajutorul lui illegă pe uricioasa mașină, el făcu semn preotului de a lua piesa de cinci franci ce o avea în mîna dreaptă, și îi ăce: „Pentru sîraci.” Fiind că opt oare sunau în acest minut, sgomotul clopotului orologiului acoperi glasul seu, și duhovnicul îi răspuse că n'auđia. Claudiu așteptă intervalul de două lovituri și repetă cu dulceață: „Pentru sîraci.”

A opta lovitură nu sunase încă, și acest nobil și inteligent cap căduse.

Admirabil efect al execuțiunilor publice! În aceea di chiar mașina fiind încă în picioare în mijlocul lor și nespălată, oamenii poporului se resvrătiră pentru o cestiune de tarifa, și cât pe aci era să măcelărească pe un impieगत dela vamă. Dulce popor; care faci astfel de legi!...

Noi am cređut de datorita a povesti cu amănuntul istoria lui Claudiu, pentrucă, după noi, toate paragrafele acestei istorii ar putea să serve de capete de capitol la cartea unde s'ar rezolva marea problemă a poporului în veacul al XIX-lea. În această viață importantă, sînt două fase principale: înainte de cădere, după cădere; și sub aceste două fase două cestiuni: cestiunea educațiunei cestiunea penalității, și între aceste două cestiuni societatea întreagă.

Acest om de bună seamă, era bine născut, bine organizat, bine înzestrat. Deci, ce i-a lipsit? Reflecțați.

Acolo este marea problemă de proporțiune, a cărei soluțiune, încă de găsît, va da echilibrul universal: „Că societatea se facă totdeauna pentru individ, atît cât și natura.”

Vedeți pe Claudiu Miserul. Creeri bine făcuți, inimă bine făcută, fără nici o îndoială. Dar soarta îl pune într'o societate așa de rău făcută că el sfârșesce prin a omri.

tot frase urbane, care noi atunci le am lăsat la gustul publicului cetitoriu.

Îi pare reu „Gazetei“ pentru că nu i-am comunicat ver-đi-uscatele sale, la cari se refer reflectiunile noastre; noi înse credem, că ar trebui se-i pară bine pentru că nu le-am comunicat, căci comunicându-le, ele erau dovadă *ad oculos* despre suciturile „Gazetei“ de cari se folosește ea când susține, că biserica s'a pronunțat deja în cestiunea ajutoriului de stat și vocea bisericii ar fi și astăzi pentru o deputațiune la Maiestate, pe când chiar din conclusele sinodali provocate de „Gazeta“ vedem, că sinoadele noastre arhiepiscopale din anii 1878 și 1879 a recunoscut, că între impregiurările politice de atunci nu eră oportun a se executa concludul sinodal din 1877 ci eră să se aștepte o ocașiune mai binevenită.

Aceasta este vocea din urmă a bisericii în cestiunea gravă, ce privește modalitatea împărțirii ajutorului de stat; cel puțin noi nu scim să se fi pronunțat biserica de atunci încoace în aceasta cestiune fie în sinod, fie în consistoriu; dar scim aceea și o simțim, că impregiurările politice de atunci, cari s'au considerat ca pedecă pentru o deputațiune la Maiestate, cu nimic nu s'au întors spre bine în decursul anilor; apoi mai scim și aceea, că redacțiunea „Tel. român“ nici pe la anii 1875—1879 n'a tăiat pe dinaintea autorităților bisericesti cu discusiuni meritorii în acea cestiune, precum pretinde dela noi „Gazeta“ și în aceasta parte ne poate fi mărturie bună preamiritatul redactor al foaii noastre de pe acel timp, despre care nu ne îndoim că are trecere bună la „Gazetă“.

Are drept „Gazeta“, că între cele multe diare, ce ne vin la mână, noi cetim pre cât ne ajunge timpul, și o parte bunicică din „diaristica jidano-magiară“, carea este cea mai lătită în țară; și chiar pentru că o cetim, putem constata înruidirea cea mare între acea diaristică și între „Gazeta“ în ce privește atât limbajul, cât și spiritul „Gazetei“ intolerant, care escelează în suspiciuni, în calumnii, în restălmăciri și sofisme, va se dăcă în arta de a îmbăta publicul cetitoriu nu numai cu apă rece, cum ne învinușcă ea pre noi, ci chiar și cu alcool veninos.

Noi pricepem bine dorința cea mare, „din inimă“, ce o are „Gazeta“ pentru „prosperarea bisericii române fără deosebire de confesiune“, de bună seamă după cunoscutul proiect al părintelui protopop Marc din Satumare. Această dorință se manifestează prea des din partea „Gazetei“; ea se manifestează cu deosebire și acum, când pretinde dela „Telegraful român“ ca dela un organ de publicitate al Bisericii, ea cunoscuta cestiune — o numim mai odată gravă și delicată — să o discutăm în merit fără a accepta se vedem și se auđim, ce pozițiune vor lua în acesta cestiune și ce vor dăca autoritățile competente: sinodul, sau cel puțin consistoriul arhiepiscopale san.

Este una din apucăturile jidane maniera dumnevoastră cinstită „Gazetă“, prin care voiți se acoperiți la vedere o rană vechiă în corpul națiunii române, dar când o acoperiți chiar atunci o sfâșiați de nou în loc de a-i aplica balsamul vindecătoriu, ca corpul să devină earăși întreg și sănătos, cum a fost înainte cu 200 de ani. Noi vedând agitațiunea spiritelor, fētul passivității, care se încearcă se calce pe pragul consistoriilor, — nu dăcem, că „Gazeta“ cu ai sei nu va putea face propagandă ideii sale de „uniunea bisericescă a tuturor românilor“ după

proiectul părintelui Marc; dar o dăcem, și o credem, că biserica ortodoxă română față cu astfel de propagandă va susta desvoldându-se pe bazele ei canonice, și va avea în tot timpul apărătorii sei în contra tuturor intrigilor ce au de scop slăbirea și nimicirea ei.

„Gazeta“ într'altelile ne dă epitetul de „Organ Nr. 2 al consorțiului frățietății“; noi înse vrem să scie „Gazeta“: că dacă e vorba de a lucra pentru o adevărată frățietate între noi românii și apoi și între toate popoarele din țară, din care se urmeze mulțămirea tuturor și o siguranță în desvoldarea noastră națională: atunci noi ținem că avem drept de a pretinde să fim recunoscuți în această direcțiune de organ Nr. 1; totuși pentru binele păcii ne mulțămim și cu clasificarea, ce ni o face „Gazeta“; specelele însă cu acțiuni și poate și cu unele subvențiuni pentru un consorțiu de înfrățire după vederile și aspirațiunile „Gazetei“, le lăsam bărbaților de specialitate din Brașov.

„Cea mai nouă modă politică“.

(Urmare.)

Timoleon vine cu aprecierile sale la biserica catolică sau la clerul catolic. „Biserica catolică, dăceau contrarii sei, se apropie de stérșit. Și instituțiuni din cele mai tari și mari își vecuesc veacul și dispar. Miile de ani surpă piramidele. Prorocia nu s'a împlinit ci s'a întemplat tocma contrariul. Biserica catolică și papismul s'au înalțat din decadența mai puternică decum au fost vrodată. Papa detronat e mai puternic ca odinioară. Se reîntoarce oare veacul lui Gregor fără Gregor? Unde este așa numitul catolicism vechiu? Unde e Döllinger unde contrapapi, urzitorii șismei? Sunt acolo unde sunt și ceilalți șismatici, ba nici acolo pentru că acestia au fundat cel puțin secte. Ei au dispărut fără a li se mai cunoaște urma și sunt dați uitării, ear papismul și biserica catolică sunt mai mari și mai puternice ca odinioară, căci au învins pe toți dușmanii lor, pe cei mai recentii i au împrăștiat și au desepat spiritul confesional. Jesuitismul, biserica catolică și „eclesia militantă“ au reocupat șanțurile. Tunurile presei catolice universale sunt aședate în aceste șanțuri. Și ultramontanismul bombardează earăși statele acestea ripostează, lupta „culturală“ s'a încins. Priveghieze guvernele și corpurile legiuitoare, mai ales înse clasa de mijloc, care merge în fruntea culturai și a civilizațiunei cu atât mai vėrtos cu cât deodată cu ultramontanismul s'a mobilizat și aliatul seu natural, feudalismul. Năluca albă și neagră, revereanda și mantila cavalerescă apar de odată pe scenă. În Austria și la noi nimeea nu poate ignora raportul intim dintre acesti aliați. În Austria se alătură lângă dēnșii un al treilea aliat: interesele naționalităților. Feudalism, clericalism și slavism: acesta e numele alianței întreite de dincolo de Laita. Această alianță a înfrânt domnia Germanilor și liberalismul în Austria. Această alianță va aduce federalismul în Austria și va înfrânge unitatea statului austriac. Nu va eși și la noi din alianța duplă cea triplă? Nu va adopta feudalismul și pe slavism? Dacă nu l vom chema, vine el de sine. Locul lui e în tabera acelora cari voiesc să distruğă unitatea internă a Ungariei, să împrăscie semēnța discordiei,

să sugrume liberalismul, care e salvarea națiunii și a rasei, și cultura, care promovează sporirea rasei maghiare. Și dacă alianța clericală feudală a chie-mat indigenii din Austria, pentru ce să nu primească și sucursul naționalităților? Cine face pasul prim pentru ce să nu facă și pe al doilea? Dar, repet, slavismul se impune ca aliat și atunci, când liga feudală ultramontană vrea să l respingă, ceea ce se și așteaptă să facă, în numele patriotismului unguresc. Ce a încuragiat pe Croați? Certele interne ale Ungariei. Indată ce a început lupta socială și indată ce pacea internă a fost turburată prin înruiunța mijlocită și nemijlocită a feudalismului Croații au tras jos pajurile ungu-resci. Resvrătirea dincoace de Drava a fost resunetul la turburările dincolo de Drava. În mesura în care slăbesce Ungaria prin luptele interne, se întăresce Croația și cu atât mai mult curagiu capetă și agitatorii naționalităților de dincoace de Drava. Ca să tăcem de situațiunea esternă — ce se va alege din politica ungurescă internă? Austria este în apropierea noastră. Esemplul acesteia este molipsitor. Preste granița austriacă autrecut la noi, deodată cu decadența spiritului european, agrarismul, antisemitismul, feudalismul și ultramontanismul. Pentru ce să nu vină, drept supplement, și slavismul? El ar putea să vină. S'ar putea face și la noi o încercare cu un Taaffe. Și cine ar fi acesta? Kallay sau Cziráky? (Acest din urmă a repausat deja). Și atunci ar face concessiuni Croaților cum au făcut Taaffe Cechilor și Polonilor. Sērbii, Românii și Slovacia ar trebui numai să se misce ca se capete și ei concessiuni, dacă nu altele, cel puțin validarea limbelor lor în administrațiune și justiție în socoteala limbii oficiale a statului.

Și la un asemenea cas unde am ajunge cu interesele maghiare, cu maghiarisarea, cu idea de stat? Ce relaps ar suferi politica maghiară, ca să tăcem de căderea liberalismului și a democrației. Prin aceasta s'ar dērima tot ce am clădit în decursul unui deceniu și jumătate, ba în cei cincideci de ani din urmă. Cele două clădiri laterale și vechile colonne ale ideii de stat maghiar s'ar dērima cu totul. Și politica esternă? Ungaria sfâșându-se prin certe de partidă și naționalitate, ar merge slăbită și ruinată în lupta decizătoare contra slavismului. Este adevărat că Ungaria se află în raport de stat cu Austria și în alianță politică și militară cu Germania. Dar certe naționalităților au slăbit și pe Austria. O serie întreagă de resboaie contra slavismului asteaptă pe monarchia noastră cum le a avut odinioară cu Turcii. În aceste resboaie punctul de greutate, pondul monarchiei, trebuie să fie Ungaria, dacă vom se asigurăm victoria. Numai însufleșirea și geniul militar al națiunii maghiare poate să culce la pământ colosul dela nord. Și ce se va întempla dacă Ungaria prin încurcăturile sale interne va cădea sub nivoul Austriei? Aci este Germania. E adevărat, dar noi vom fi aliați prețuiți ai Germaniei numai dacă vom fi tari. Bismarck nu s'a aliat cu noi numai din filantropie ca cu sabia germană să ne apere în impotența noastră față cu Francezii el a avut să aleagă între noi și Rusia. El ne a ales pe noi creșdune mai tari. Dar dacă se va constata, că Rusia va fi un aliat mai de folos pentru Germania, aceasta se va împreună cu Rusia, se va reîntoarce la tradițiunile sale istorice. (Va urma.)

Cine este realmente vinovat? Să fie oare el? Să fim oare noi?

Cestiuni severe, cestiuni sfâșietoare, care solicită la această oară toate inteligențele care ne trag așa cum sūntem, de pulpana hainei noastre, și care ne vor impede într'o dă atât de cu deseversire drumul, că va trebui să le privim bine în față, și să scim ce voiesc ele dela noi.

Acela care scrie aceste rēnduri, va cerca să spună, în curēnd poate, în ce chip le înțelege el.

Când cineva cugetă la chipul cu care aceste cestiuni ne îmboldesc, me întreb: la ce se gândesc cei cari guvernează, dacă nu se gândesc la asta?

Camerele, în toții anii, sūnt ocupate cu gravitate. Este foarte important, fără îndoială, de a desumfla sinecurile, și de a curăți bugetul de omiđi; este foarte important să faci legi cari să me trimită, deghizat în soldat, să fac de gardă în mod practic la poarta domnului Conte de Lobau pe care nu-l cunosc și pe care nu voin să-l cunosc, sau să me constrāngi să fac paradă în careul Marigny, după gustul băcanului meu, din care ați făcut ofițerul meu!*)

*) Fără îndoială noi nu înțelegem aci a atăca patrula urbană: lucru trebuincios, care păzesce strada, pragul și căminul; ci numai parada, pomponul, gala și gălăgia militară: lucruri vrednice de ris, care nu servesc decât a face din tērgoveș o parodie a soldatului. Victor Hugo.

Este important, deputați sau ministri, de a obosi și de a trage toate lucrurile și toate ideile acestei țēri prin discuțiuni plin de chicsuri; este esențial, spre pildă, de a pune pe banca acusaților, și de a interoga și chestiona cu mare sgomot și fără a soi ce spuneți, arta veacului al XIX-lea, acest mare și sever acusat care nu se înjosese a răspunde și care face foarte bine; este ușor de a ve perde vremea, guvernānți și legiuitori, în conferințe clasice, cari fac pe dascălii scolilor din Mahalale să dea din umere; este folositor de a declara că drama modernă a inventat incestul, adulterul, uciderea de tată, prunc-uciderea, otrăvire, și de a proba prin asta că nu cunoașteți nici pe Phedru, nici pe Zo-caste, nici pe Edip, nici pe Medeea, nici pe Rodoguna; este indispensabil ca oratorii acestei țēri să se ciorovoiască, cătră trei dăle, cu prilejul bugetului, pentru Corneille și Racine, contra nu mai sciu cui, și să se folosească de astă împrejurare literară spre ași infunda în gât, unii altora, care mai de care greșeli mari de limba țērei lor.

Toate astea sūnt importante; noi credem, cu toate astea, că ar putea fi lucruri și mai importante.

Ce ar dăca Camera, — în mijlocul neînsemnatelor certuri cari apucă așa de des de guler, pe minister de cătră minister, — dacă, de o dată, din

băncile camerei sau ale tribunei publice, s'ar rădăca cine-va și ar dăca aceste cuvinte serioase:

„Taci, domnule B..., taci, domnule C..., dvoastră credeți că sūnteți în cestiune, dar nu sūnteți. Cest stiunea, eată-o. Iustitia este abea un an, a scrijelape un om la Pamiers cu un cuțit; la Dijon, ea a smuls capul unei femei; la Paris, ea face la bariera Sant-Jaques egzeștiuni inedite; uitel asta'i cestiunea. — Ocupative de asta. Certețive apoi, ca să sciți dacă trebuie ca nasturii gardei naționale au să fie galbeni sau albi, și dacă siguranța este un lucru mai drăgălaș de cât certudinea.

„Domnilor dela centruri, domnilor dela ecstremități, mulțimea poporului suferă. Numiți-l republică, numiți-l monarchie, — poporul suferă. Acesta este un fapt.

„Poporului îi este foame, poporului îi este frig. Miseria îl împinge la crimă sau la vīțiu, după secs. Aveți milă de popor, căruia pușcāria îi răpesc fiii și casa de prostituție fetele. Aveți prea mulți pușcāriași aveți prea multe prostituate. Ce probează aceste doanū ulcere? Că corpul social are un vīțiu în sânge. Eată-ve întruniți în consulațiune la căpătēiul bolnavului; ocupațive de boală.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Personal.) Escelenția Sa P. Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul cu trenul de eri, a sosit în mijlocul nostru.

* (Un nou jurnal în perspectivă.) De un timp încoace circulă o sumă de faime și sgomote printre Români de aici. Se vorbește că unii dintre fruntașii inteligenței noastre se frământă și se sbuciumă mereu pentru a pune la cale un jurnal de toate zilele, care să fie fără păreche în publicistica română dincoace de Carpați — unic în felul său. Nu se știe până la ce stadiu a progresat consorțiul organizat deja — cu preparativele de editare și redactare. După cât am putut esperia — factorii direcțivi ai acestei întreprinderi jurnalistice sînt partida așa numită „șaguniana“, cari se cred exclusivii reprezentanți ai tradițiilor nemuritorului arhieru. Acești bărbați nu se mulțimesc numai cu mărturisirea simplă a acestei credințe, ci ținând seamă și pe partea reală a lucrului, mai ales într'un veac materialistic cum este al nostru, — ar vrea bucuros să împreune plăcutul cu folositorul — și doresc ca și lumea din afară să nu peardă din evidență pe purtătorii unui drapel atât de ilustru și pe acei ce vor să se grupeze în giurul acestui drapel. Le trebuie acestor oameni, dedați cu condeul ca țiganul cu scânteile, un jurnal, în care să și depună cu dobandă comorile lor sufletești le trebuie un depozitar asigurat contra tuturor vicisitudinilor. Necesitatea unui jurnal nou provine poate din convingerea, că o comoară așa bogată de idei spontane nu se poate fructifica în alte foi, că mai ales biroul „Gazetei Transilvaniei“ nu se potrivește pentru a se păstra într'ensul un drapel, care tocmai în acest loc a fost întinat și pângărit sistematicesce într'un șir de ani. Și în urmă e mai bine a fi jupân în casa proprie decât domn în casă străină. Atât credem că va fi de ajuns deocamdată. Îndată ce foia în spe va lua forme mai concrete nu vom întârzia a informa publicul despre această nouă aparență în viața noastră publicistică.

* (Hymen.) Clerical absolut dl Procopiu Cloanță și-a serbat cununia cu domnișoara Marta N. Potmolă, Dumineca trecută în Viștea superioară.

* (Necrolog.) Maria Bădilă născ. Oniș, veduvă după protopresbiterul Petru Bădilă în etate de 79 de ani, după lungi și grele suferințe, împărțită fiind cu SS. Taine, eri la 2 oare dimineața și a dat nobilul suflet în mâinile creatorului.

Remășițele pământesci, se vor transporta Duminecă în 12/24 cur. la 3 oare după amiazi, din casa proprie, Strada Uređului Nr. 19 în cimiteriul gr. res. dela Porta turnului spre repaus etern. Fieți țărina ușoară!

* (Ziar nou.) În Rîmnicul-Sărat a apărut un ziar nou cu titlul: „Gazeta săteanului“ sub direcțiunea dlui C. C. Datulescu. Scopul acestei foi populare este: a instrui, informa și moraliza poporul român prin publicarea celor mai alese materii. Apare de 2 ori pe lună. Deo Domnul să și ajungă scopul ce și la propus.

* (Omor cumplit.) Joi seară s'a întâmplat un omor cumplit și ne mai pomenit în pacinicul nostru oraș. Seara la oarele 10 s'a dat signal de foc. Ajunși pompierii la fața locului au intrat în casă și acolo au aflat patru cadavre, cel al Dr. de regiment în pensiu, Friedenwanger, al soției lui, al unui băiat, și al servitoarei, toate 4 mutilate cumplit. Lui Dr. Friedenwanger i-au tăiat gâtul iau vulnerat mâinile, și i-au spintecat stomachul, la celelalte persoane le-au tăiat gâtul și le-au tocat în cap ca pe niște vite. Apoi au aprins casa pe ei. Tot-odată au dat foc unei șuri într'altă parte a orașului spre a atrage atențiunea publicului dela locul de crimă. Poliția urmărește pe ucigași.

* (Omoritorii lui Mailáth) vor fi astăzi spânzurați în prisoarea din Budapesta.

* (Mulțămită publică.) Lipsit de mijloacele necesari, cari se recer, pentru de a mi pute continua fără jignire studiul, de oare ce trista soarte în care a ajuns neputinciosul meu tată, în deosebi după moartea neuitatei mele mame, nu-i permit acestuia a me provede cu cele de lipsă: unul dintre generoșii domnii din Sibiu a binevoit a întreprinde o colectă, care avu rezultatul neașteptat de 57 fl.

Atât Preaonoratului colectant cât și următorilor P. T. domni contribuți mi permit ale exprima și pe calea aceasta cea mai adâncă mulțămită.

Au binevoit a contribui:
Esc. Sa Miron Romanul 10 fl., Nicolau Popea 2 fl., Constantin Stezar 2 fl., N. N. 1 fl., N. Cristea 1 fl., Nicanor Frateș 1 fl., D. Cunțan 1 fl., Ioan

Bechnitz 1 fl., Parteniu Cosma 2 fl., A. Bac 1 fl., Elia Macelariu 5 fl., I. Badila 1 fl., Basiliu Hârșan 1 fl., Moise Lazar 1 fl., Dr. Aureliu Brote 1 fl., Br. Urs 2 fl., I. Hannia 1 fl., Iuliu Dan 1 fl., Dr. I. Moga 1 fl., Dr. I. Nemeș 1 fl., Ioan de Preda 1 fl., P. Dunca 2 fl., Simeon Popescu 1 fl., Ioan Ghib., 1 fl., Dr. D. P. Barcianu 1 fl., G. Dim 1 fl., I. Popescu 1 fl., D. Comșa 2 fl., Dr. I. Crișan 1 fl., Vis. Roman 1 fl., Romul Petric 1 fl., Ios. St. Șuluț 1 fl., Gr. Mateiu 1 fl., A. Trombițaș 1 fl., Mateiu Voileanu 1 fl., Corneliu Tobias 1 fl., Dr. Ilarion Pușcariu 2 fl. S. ma 57 fl.

Victor Lazar,
student de a IV-a clasă la gimnaziul ev. luteran din loc.

* (Revoltă.) Din comuna Zorlențul mare, comitatul Caras-Severin, se anunță o revoltă escată din incidentul alegerei de jude. Din patru aspiranți pretorul candidase numai trei. Partida concurentului eschis s'a revoltat contra pretorului, voind a-l insulta, însă gendarmii i-au impedeat. Poporul întăritat a dat apoi asalt asupra gendarmilor, cari mai pe urmă vedând pericol a tras asupra mulțimei. Doi oameni sînt greu răniți. Dar mulțimea nu s'a liniscit, ci a atacat cu bătele pe gendarmi, cari impresurau și escortau cu baionetele scoase căruța pretorului. Alegerea s'a amânat și la timpul său se va face de nou cu asistență militară.

* (Carneval.) Pompierii voluntari din Săliște vor aranja la 11/23 Faur a. c. în edificiul scoalei din Săliște un bal.

Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii.

Intrarea de persoană 1 fl. de familie 1 fl. 50 cr.

Inceputul la 8 oare seara. Suprasolviri se primesc cu mulțămită și se vor publica pe cale ziaristică.

* (Conferință.) Mercuri 8 Februarie dl B. Hăsdău, eruditul profesor, a ținut o conferință în sala Ateneului despre: „Cel din urmă cronicariu român din epoca fanarioților.“

* (Limba spaniolă.) Într'un discurs, pe care generalul Guzman Blanco la pronunțat decurând cu ocaziunea instalării Academiei Venezuelane la Caracas, găsim o curioasă statistică a celor 16000 de cuvinte, ce compun limba spaniolă: 5400 provin din limba latină, 1800 din limba euscariană, 1600 din limba arabă, 800 din limba gotică, 300 din franțozesce, 100 din limba hebraică, 100 din limba italiană, 100 din feliurite limbi din America, 50 din englezesce, 30 din limba germană, 20 din limba persană, 20 din limba sanscrită și 5680 de cuvinte, a căror origine este necunoscută.

* (Nea în România.) În 3/15 cur. a nins în Craiova, Verciorova, Turnu-Severinului, Filias, Roman, Mihaileni și Ștefănesci. A început să ningă și în București, dar ninsoarea a încetat îndată.

* (Un amic al Românilor.) Artur Baligot de Beynes, a murit la Paris în 7 Ianuarie. El a scris mult în favorul Românilor prin ziarele din Paris. A fost secretariul lui Cuză-Vodă și ca atare a redactat o mare parte din corespondința aceluia cu cabinetele străine. Se asigură, că el ar fi scris și un memorial asupra domni-i lui Cuză-Vodă, care se va publica în curând.

* (O femeie ca profesor de universitate.) Doamna Kovalevsky din Rusia a sosit în zilele aceste la Stockholm în Svedia spre a ocupa catedra pentru matematică la universitatea de acolo.

* (Statua lui Ovidiu.) Artistul Ferrari din Roma, care a primit să toarne în Bronz figura poetului Ovidiu, a trimis deja la prefectura de Constanța tabloul statuei, care este a să ridica acolo, gata în gips. În primăvara aceasta ea va fi terminată definitiv și poate, că până în luna lui Iunie viitor se va și așeza pe una din cele mai frumoase piețe ale Constanței. Statua reprezintă pe poet în picioare, mărime naturală (2¹/₄ metri înălțime afară de pedestal) îmbrăcat cu toga strinsă peste umăr ținând condeul în mâna dreaptă. Se află în momentul unei concepțiuni poetice. Privirea e tristă și serioasă așa, cum ne arată prin „Tristele“ sale, că a trăit plin de nemulțămiri, în acest loc. Reprezintă fidel figura unui esilat.

* (Anghina.) După cum sîntem informați în satul Brețcu (aproape de Brașov) domnesce anghina acest pericolos morb epidemic. Un locuitor de acolo Francisc Dimény perdu patru copii; și însuși părintele familiei suferă de această boală epidemică..... asemenea scoala mai înaltă de fete a statului din Buda-Pesta atacată de acest morb lipicios, ba chiar după ce se iviră casuri de moarte fu închisă.

* (Electricitatea și vinul.) „Electric Siggour Company“ din California împărtășește ca vi-

nul cel nou prin electricitate în câte va oare se face așa de vechiu ca și când ar fi un vin vechiu de mai mulți ani păstrat cu îngrijire. Vinul cel roșu în 3—6 oare 'l produce ca vechia ear cogneacul în 60 de oare.

* („Gazete de Roumaine“) asigură că într'una din cele mai apropiate și dințe se va cere camerei un credit de 5,000,000 lei pentru clădirea unei catedrale în Bucuresci.

* (Cât se cheltuesce cu scoalele în alte state.) În Saxonia un liceu în termin mediu costă 110,000 franci (plata profesorilor și material didactic.) O școală reală 80,000.

* (Ciudați mai sînt bătrânii.) Domnul M. un bătrân de 76 de ani, iustificând proverbul că bătrânețele nu apără de nebunie, se căsătorise cu o fată de 24 de ani și instalase fericirea sa casnică într'un apartament spațios. După trecerea lunei de mire domnul M., care prin strămoșii lui se rudesce cu renumita familie a lui Arpagon, observă că are mai multe camere decât îi trebuie și luă otărirea a sub închiria o cameră mobilată din ale sale. O hotărâre mai lesne de luat decât de executat; căci având în vedere juneața și frumsețea soției sale, escluse din capul locului pe ori-ce tîner ca prea periculos ordinea sale casnice; pe de altă parte însă nu prea se găsesse oameni înaintați în vîrstă cu o pozițiune socială, care să se mulțimesc cu o singură cameră pentru locuință. Cu toate acestea isbutise în fine a găsi un chiriaș întocmai după cum îi trebuia, corespunzător dorințelor sale. Era un căpitan în retragere ajuns în vîrsta respectabilă de 74 de ani, domnul B., care perduse brațul stîng și căștigase înloc câteva centimetre d'o panglică vîrgată de mătase. Economiul și gelosul M. se bucură de achizițiunea unui asemenea chiriaș model, dar nimeni nu poate scăpa de ursita lui. Asmodi, acest frate vitreg al amorului își viri coada în liniscita căsnicie și împlîntă în capul lui M. cea mai tristă și cea mai chinătoare din toate patimile omenesci, gelosia. Bănuiala nu mai lăsa odihna bătrânului M. Când era silit a eși din casă își închipuia că chiriașul său va profita de absența lui spre a face curte soției sale. Catastrofa era inevitabilă. Într'o zi, întorcîndu-se fără veste a casă găsi pe căpitanul în retragere ședînd lângă stăpîna casei curățind cu briceagul se niște mere ce-i adusese. Gelosul M. se supără, se ivi o ceartă între ambii bătrâni; de la vorbe ajuseră la pumni și căpitanul, care nu se putea apăra decât cu o singură mîna își scrânti în luptă mîna. D'aci rezultă o cură medicală de opt zile și intentarea unui proces naintea judecătorei pe ocol unde găsim acum pe înpricinați: căpitanul B., gelosul M. și soția lui.

După citirea plîngerii, judecătorul întrebă pe domnul M. ce are a dice spre apărarea sa.

M. Domnule judecător, sînt acusat, dar fără cuvînt căci după toată dreptatea ar trebui să me aflu aici ca acusat. Domnul căpitan B. mi-a turburat linisea casei, a făcut curte și a amăgit, a scos din minți pe consoarta mea. Judecătorul. Cum așa? Văd, că d-sa e bătrân ca și d-ta, afară d'aceasta e slut, îi lipsese un braț.

M. Asta nu face nimic, dar a fost în armată și, ce e mai mult, a servit în cavaleria.

Jud. Dar ce are a face aceasta cu pricina?

M. Nu veți d-le? oficiarii toți și mai cu seamă cei din cavalerie sînt deprinși să învingă, să birue, fie pe câmpul de bătălie, fie pelângă femeile frumoase; fac atacuri, pîndesc slăbiciunile adversarului, năvălesc și triumfă. Și așa, pînă tactica și prin strategia lui, căpitanul B. a amăgit pe consoarta mea.

Jud. Nu-mi povestesci decât bănelile d-tale. Dacă n'ai să-mi arăți fapte, ai face mai bine să ceri ertăciune domnului căpitan.

M. Fapte? O! destule; a făcut daruri soției mele.

Jud. Ce fel de daruri?

M. Ia adus adese poame, când pere, când struguri când mere.

Dna M. Fiind că bărbatul meu e prea sgărcit și nu mi aduce nici odată poame sau alt-ceva.

M. Consoarta mea! dumneata să taci!

Jud. Dar estea sînt nimicuri și nu dovedesc nimic.

M. Nimicuri? me iartă, domnule; pentru mere a fost, gonit Adam din raiu; merele sînt foarte potrivite pentru amăgire.

Jud. Uită că a fost Eva care a amăgit pe Adam. Dar nu s'atinge d'aceasta: ai scrântit mîna domnului căpitan; vrei să-i ceri ertăciune seau vrei să te osîndesc la amendă?

M. Parcă n'am fost bătut și eu? După ce căpitanul și-a scrântit mîna bătîndu-me, soția mea a luat bastonul meu și m'a bătut pe mine astfel de tare că me doare încă spatel.

Jud. Pentru asta poți să faci o plîngere. Pentru astăzi trebuie să te osîndesc la o amendă de...

M. Stați domnule! voiu cere scuse d-lui căpitan. Atât mi-ar mai lipsi; după ce m'a înșelat nevasta, după ce am fost bătut, acum să mai plătose și amendă!

„Romanul“

Posta Redacțiunii.

Domnului Ioan Lungu, paroch și asesor protopresbiteral în Bran. Corespondența D-tale în formă cum ni-o ai trimis, nu se poate publica. Redacțiunea n'are timp, ca se o prelucere. Ești rugat să o preluceri din nou, și noi o vom publica cu multă plăcere.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 21 Februarie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	121.70	121.25
Renta ung. de hârtie	87.95	90.40
Argent	—	—
Galbin	5.70	5.68
Napoleon	9.61	9.59
London (pe polița de trei luni)	121.45	121.20

Nr. 14. [273] 1—3
CONCURS.

În sensul ven. ordinațiunii consistoriale din 13 Decembrie 1883 Nr. 4309 B. se scrie concurs pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul și bătrânul preot Iacob Tărchilă din Șeica mare, parohie de a 3-a clasa în protopresbiteratul gr. or. al Mediașului, cu termenul de 30 zile dela 1-a publicare.

Emolumentele:

a) Cuartir liber cu edificiile necesare asigurat din partea parohului.
b) Toate venitele stolare unde va servi capelanul computate cu 50 fl. v. a.
c) O leafă asigurată din partea parohului Iacob Trăncilă de 150 fl. v. a. pe tot anul.

d) O soarte de lemne din pădurea comunală computată cu 10 fl. v. a.
Concurenții instruiți și concurenții înțeleși vor avea înaintea de expirarea termenului a și le așterne scrisurii oficiu protopresbiteral.

Mediaș, în 20 Ianuarie 1884.

Cu împreună înțelegerea respectivului comitet bisericesc.

Dionisiu Chendi,
adm. protopresb.

Nr. 4. [675] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei va cânta gr. or. de clasa III din Săcel (Andrasfalău rom.) în protopresbiteratul Târnavei superioare, se deschide concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt:

1. Casă parochială corespunzătoare cu grădină de legumi.
2. Edificiile necesare pentru economie corespunzătoare.
3. 8 jugere pământ arătoriu și țenaș.
4. 65 de ferdele cucuruz sfărmit și 35 ferdele ovės.

5. Stola usuată computată în bani gata 50 fl. v. a.

Concurenții au de a și așterne cererile conform legilor din vigoare la oficiul protopresbiteral al tractului Târnavei superioare în termenul indicat mai sus.

Alma, 21 Ianuarie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or.

Ioan Almășan,
protopresbiter.

Nr. 117. [672] 1—3
CONCURS.

Ne concurând nimenea, în urma concursului publicat pe baza rezoluțiunii Preavenerabilului Consistoriu arhidieceșan dđto 4 August 1883 Nr. 2350 B. la postul de paroch, în parohia vacantă de clasa a III. Bodogaia inferioară cu filiile Fiatfalău și Uisechel, protopresbiteratul gr. or. al Sighișorei; prin acesta se scrie concurs nou, cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

1. Casă parochială, cu grădină de legumi și pomat, pentru îndeplinirea edficatelor economice, cari lipsesc în present, s'au făcut dispozițiunile necesare.

2. Folosirea a cinci dărbabe de pământ, din cari unul fēnaș celelalte patru de arat cu un venit anual de 65 fl.

3. Dela 12 familii câte o clai de grâu, clai de 30 snopi, computate în bani 37 fl.

4. Dela 41 familii socotiți și veduvii și veduvele, 164 ferdele cucuruz nesfărmat măsură vechie, cari dau un venit anual de 74 fl.

5. Folosirea cimiteriului cu un venit anual de 5 fl.

6. Dela 25 familii prestarea de ajutoriu, drept clacă de lucru, asigurată stărei parochienilor cu carul sau cu palma, care dau un venit anual de 20 fl.

7. Venitele stolari, preste tot compute aduc un venit anual de 30 fl.

Doritorii de a ocupa această parohie au de a și așterne petițiunile instruite conform dispozițiunilor „Statutului Organic” și a „Regulamentului Congresual” la subscrisul oficiu protopresbiteral în termenul sus indicat. Concurenții cari vor posedea cunoștința limbei maghiare, vor fi preferiți.

Sighișoara, 27 Ianuarie 1884.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișorei.

În conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Demetriu Moldovan,
adm. ppresb.

Nr. 294. [670] 2—3
CONCURS.

Deoarece în urma concursului publicat în „Telegraful Român” Nr. 85 și următorii din 1883, la postul de capelan în parohia de clasa III-a din Berghin cu filia Colibi cu venit anual de 200 fl. până la termenul prefăt n'a suplicat nici un individ calificat; așa termenul concursului supramenționat se prolongește până la finea lunii Februarie 1884.

Sebeș, în 4 Februarie 1884.

În conțelegere cu comitetul par.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 192. [669] 2—3
CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Câmpenilor pe baza „Statutului organic”, §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a „instrucțiunii” votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprile 1877 Nro 191 §. 7 se publică prin aceasta concurs.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului, anume în Opidul Câmpeni.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sunt: a) venitele ordinari protopresbiterali cari stau din ajutoriul de stat și din tacsele, ce încurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali; b) venitele ordinari ale parohiei de clasa a II-a.

La postul acesta pot concurge bărbați apti și binemeritați pe terenul bisericesc și școlar, în special aceia cari după o pregătire cel puțin cu 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre unul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun esamenul rigoros de calificățiune; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificățiune înaintea comisiunei esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții hirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrisă de mai sus.

În mod excepțional pot concurge și fără prescriere calificățiune gimnasiale acei administratori protopresbiterali cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului vor avea dela consistoriul arhidieceșan (plenar) speciala îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voesc a concurge la acest post au de a și ascerne suplicile de concurs la Venerabilul consistoriu arhidieceșan în Sibiu în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român” alăturând câte o tabelă de calificățiune carea se conține date esacte și speciali în următoarele rubrici, numele caracterul (rangul bisericesc) și locușința concurrentului, anii etății, (anul, luna și ziua născerei,) studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelora), esamenul de maturitate, doctorat și altele, studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelora, și esamenul de calificățiune), serviciile de până acuma pe terenul bisericesc (timpul locul și categoria acelora;) în fine cunoștința limbilor și alte reflecțiuni.

Datele din această tabelă sunt de a se întări ca documente cari se accludă în original, precum carte de botez, testimonii școlastice, maturitate testimonii teologice și de calificățiune atestate de servii bisericesci și eventualmintre toate altfelii de recomandări.

Câmpeni, în 13 Octobrie 1883.

Comitetul protopresbiteral gr. or.
Președinte Notariu
Ioan Gall, Nicolau Candrea,
protopresb. ca adm. prot.

Nr. 59. [684] 1—3
EDICT.

Marina născută Nicolau Blidaria din Codlea, protopresbiteratul Branului de religiunea gr. or. a părăsit de 10 ani pe legiuitul ei bărbat Iosif Kurth din S. Sz.-György de biserica reformată, fără de a se soci locul unde se află și de mai trăește, este prin aceasta citat, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict se se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră, și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de cătră bărbatul ei.

Brașov, 2 Februarie 1884.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Branului ca for de I instanță.

Nr. 89. [668] 3—3
EDICT.

Ioan Beju din Săliște protopresbiteratul Săliștei, care după o convețuire scurtă a părăsit pe legiuita lui soție Ana n. Moisin tot din Săliște pribegind în lume fără de a se soci ubicațiunea lui, în sensul încuviințării Preavenerabilului consistoriu arhidieceșan dđto 4 Ianuarie a. c. Nr. 4816 B. se citează prin aceasta ca în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict se se înfățoseze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat de soția lui.

Săliște, 1 Februarie 1884.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Săliștei ca for matrimonial de I instanță.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Sz. 226. 1883. [678] 1—1
Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó, az 1881 évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Balásfalvi kir. járás-bírószág 1159 számú végzése által a nagy-szebeni „Albina” hitelintézet végrehajtató javára Puskás Iuon I. Vaszille ellen 270 frt fölke, ennek 1881 év September hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 19 frt 98 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólalag lefoglalt és 388 frtra becsült 35. kalangya tiszta buza, 3. boglya széna 2 drb 7 éves fíjér tehén, 1. drb únő borju és 1 drb egy éves fíjér kocza 4. kis malaczezal alatta, mely fennebbi tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés után eladtnak.

Mely árverésnek az 1159 1883 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely

szinén, vagyis Vereșegy házan alperes lakásán leendő eszközésére 1884-ik év Februar hó 27-ik napjának dél előtt 11 óraja határidőül kitizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverése, az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legfőbbet igérőnek becsaron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balásfalván 1884-ik évi Februar hó 18 napján.

Thát György,
kir. bírósági végrehajtó.

Licitațiune publică.

Se va ținea Mercuri 22 Februarie (5 Martie a. c.) la 9 oare înainte de ameași în casa Nr. 24 strada Macelarilor spre vëndarea mai multor prețioase, precum: oroloage de aur, inele cu petri scumpe, și mai multe alte argintării, remase de repausatul Domn D. Andronic pe lângă solvirea prețului în bani gata.

Sibiu, 10/22 Februarie 1884.

Administrațiunea fundațiunei
Andronic. [676] 1—3

Cele mai bune

Clavire de Proksch

cu prețul de

400 fl., 500 fl., 580 fl.

și garanție pentru întreagă Transilvania

se află exclusiv numai la

depositul lui Heldenberg

în Sibiu.

Epistole sânt a se adresa francate.

Unele păreri dela artistii cei mai renumiți despre aceste clavire ale lui Proksch.

Spre marea mea uimire în escellentul fabricat al domnului A. Proksch am aflat clavire de prima calitate și frumșe, cari în ce priveșce poezia t nului și modul perfect de executare în concurența cu cele mai renumite produse de acest soi. Mi place a crede, că aceste fabricate escelente — de un preț cu totul moderat în timpul cel mai scurt se vor lăfi tot mai tare, și bucuria mea cea mai mare va sta în aceea, dacă voi pute contribui și eu la popularisarea lor.

(677) 1

Sofia Menter-Popper,
pianista curței ces. reg. aust.

Elegantul D-tale clavir mi-a sosit eri, și me aflu îndemnat a-și comunica, că frumșețea tonului lui a pus pe toți în uimire

Gustav Walter,
artist la opera ces. reg.

Clavirul firmei Proksch, pe care avul ocașineea n'l auzi astăzi, este unul dintre cele n'ai bune instrumente, ce am auzit până acuma.

Jules de Schwert,

Virtuos de curte al Maiestăței Sale împăratului din Germania.

Raportul espoșițiunei imp. din Gratz.

Constatăm cu satisfacțiune, că clavirele espuse de această firmă au atras asupra lor deosebit interes. La locul prim se distinsu un clavir mic de sistem american cu coperis negru de tot elegant. Tonul lui era brillant și conserva sunetul frumos în toate pozițiile. Preste aceasta executarea era egală și de tot corespunzătoare. Instrumentul al doilea era un pianino de sortă mai mică, inșe asemenea celui dintăi și el avē tonuri de tot frumoase; executare lenicioasă și adjustat cu eleganță. Etablimentul în ce priveșce tehnica stă la nivelul timpului nostru; și de și câștigă mai mare importanță, și în cercurile competente se bucură de recunoștință măgulitoare.

MORBURI SECRETE

le vindec pe baza esperiențelor celor mai nouē științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 7

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.